

inhoud des Bijbels een gebod, waaraan zich niemand kan onttrekken ¹⁾, dan moet wel de hier geschetste methode die zijn, welke aan het bedoelen Gods het meest beantwoordt. Eene overheid, die scholen onderhoudt als kweekplaatsen van wetenschap, maar van hen, die daar zullen onderwijzen, verzuimt de belijdenis te vragen, dat zij den Bijbel eeren als het onbedriegelijk getuigenis des levenden Gods, — verwaarloost een der eerste waarborgen om te voorkomen, dat het beoogde doel niet geheel worde gemist; ja, ondermijnt langs dien weg het geloof in dat Woord, gelijk dat Woord geloofd wil worden, en schaadt mitsdien der maatschappij.

Straks breekt in het maatschappelijk lichaam een euvel uit naar buiten, en tracht men het kwaad te stuiten op allerhande manier, maar zonder dat het oog het verband tusschen oorzaak en gevolg ontwaart. Waar Gods Woord zijn gezag doet gelden, behoeft geen Keizer Augustus door straffen het coelibaat tegen te gaan, maar zal het gebod, dat naar Calvijn ²⁾, en ook volgens het huwelijksformulier onzer Gereformeerde kerken ³⁾, in het woord: „Het is niet goed, dat de mensch alleen zij” ⁴⁾, ligt besloten, — den ongehuwden staat eene uitzondering doen blijven.

Zoolang voor Gods Woord gevreesd wordt, behoeft geen hygiënisch congres op middelen te zinnen om het op zondige

¹⁾ Volgens Leviticus IV moet het bloed der verzoening ook worden vergoten voor zonden in onwetendheid begaan, die aan den schuldige nog moeten worden bekend gemaakt.

²⁾ In zijn commentaar op Gen. II : 18 zegt Calvijn: »sibi quisque dictum accipere debeat, non esse bonam solitudinem nisi quem Deus velut singulari privilegio exemit.” — Nochtans zegt de Schrift ook (1 Cor. VII : 1): »het is een’ mensch goed geene vrouw aan te raken.” Men heeft zich in vroegere dagen op dit Woord beroepen ten einde het coelibaat te verdedigen en het huwelijk in minachting te brengen. Calvijn weerlegt bedoelde redeneering aldus. Het gehuwd zijn brengt gevaren met zich. Maar dit geldt eveneens van het gebruiken van spijs en drank. Zoo door het een als door het ander kan de ziel worden afgetrokken van den Heere God, waarom men ook kan zeggen, dat het goed zou zijn geene spijs aan te raken. Maar zal men nu daarom zich van spijs onthouden?

³⁾ Zoo verklaart dat formulier, dat »allen, die tot hunne jaren gekomen zijn en de gave der onthouding niet hebben, naar het bevel van God, verbonden en schuldig zijn, zich tot den huwelijken staat... te begeven”; etc.

⁴⁾ Genesis II : 18.